

Fasciștii sunt uneltele statului

Peter Gelderloos

2007

1. Fascismul este larg răspândit în multe țări industriale post-coloniale, și poate lua mai multe forme: ultra-naționalism, neo-nazism, sau alte forme de autoritarism extrem. În aproape toate cazurile, oamenii care formează mișcările fasciste tind să fie membrii săraci ai unui grup privilegiat din societate (de exemplu, albi săraci). Înainte de al doilea Război Mondial, în Germania cei mai mulți germani din clasa muncitoare erau săraci de criză, ceea ce contrasta cu imaginea pe care ei o aveau despre ei – ca aparținând unei națiuni bogate și puternice. În Germania modernă, partidele neo-naziste au câștigat cele mai multe voturi, adesea mai mult de 10 la sută din total, tocmai în regiuni unde șomajul e cel mai ridicat. În Statele Unite, albi săraci din statele din sud, care nu se bucură de bogăția promisă albilor celei mai bogate națiuni de pe pământ, adesea se alătură Ku Klux Klan-ului (KKK). În Ruanda, Hutu, săraci și în având o mare nevoie de pământ, și-au exprimat dorința pentru mai multă bogăție și putere, identificându-se cu majoritatea etnică, și alăturându-se partidelor fasciste Hutu, responsabile de genocid. A existat o mișcare fascistă similară printre hindușii din India, care și-au impus puterea de pe poziția majorității etnice. Astfel, fascismul poate fi văzut ca un răspuns la lipsirea de putere și la încălcarea promisiunilor referitoare la privilegii.

2. Fascismul poate fi văzut și ca un fenomen elitist, o mișcare a gentilomilor. Partidul german nazist îi includea foarte mulți dintre cei mai bogați industriași, fasciștii spanioli, care-l susțineau pe Franco, erau un amalgam de generali, aristocrați proprietari de mari moșii, șefi ai bisericii, iar Mussolini a declarat că fascismul ar putea fi definit mai bine ca fiind „corporatism”, din cauza îmbinării puterii statului cu puterea corporațiilor. În Statele Unite, KKK a fost la început un club al gentilomilor, și înainte de al doilea război mondial, cei mai bogați industriași (Hearst, Rockefeller, Ford, DuPont, Morgan) i-au sprijinit direct pe fasciștii din Europa.

Acum, în Statele Unite, multe elite conservatoare sprijină grupul anti-imigranți Minutemen și alte grupări crypto-fasciste. Fascismul e în special conectat la segmentele conservatoare ale elitei, care se tem că strategiile de extindere a drepturilor promovate de elitele progresiste se vor întoarce împotriva lor și vor destabiliza întregul sistem. În interiorul acestor manifestații, fascismul reprezintă o modalitate prin care elitele își păstrează moralitatea tradițională, prin care consolidează ierarhia socială și prin care se apără împotriva activității revoluționare a claselor de jos.

3. Ideile de bază comune fascismului (a: anti-imigrație, b: puritate rasială, c: supremația albilor, d: câștigarea puterii politice prin naționalism, e: ideile social-Darwiniste ale „supraviețuirii celui mai adaptat”, f: anti-semitism) sunt toate fabricații și sunt lipsite de conținut.

A: Anti-imigrația este o ipocrizie. Partidele politice anti-imigrație din Statele Unite și din Uniunea Europeană de regulă sunt tocmai cele care sprijină liberalizarea schimburilor comerciale și războaiele (de exemplu, NAFTA, războiul civil din El Salvador) care sunt cauza principală a imigrației, iar economiile lor depind de forța de muncă asigurată de imigranți (agricultura din Statele Unite și industria de construcții s-ar prăbuși peste noapte fără forța de muncă asigurată de imigranți).

Guvernele europene, care se presupune că ar fi preocupate să-și protejeze cultura țărilor lor de imigranți, sunt adesea exact aceleași care au colonizat țări de unde vin acești imigranți; aceste guverne europene nu au avut nici o problemă să-și ducă propria lor cultură în țara altcuiva, și nici nu fac nimic pentru a opri „poluarea culturală” a McDonalds și a MTV.

B: În privința purității rasiale, ideea pur și simplu nu are nici o bază științifică, și de fapt rasa este o generalizare arbitrară. Nu există nici un pericol al amestecului de rase: de fapt, asigurarea unei diversități a bazinului genetic este mult mai sănătoasă decât păstrarea unui bazin genetic omogen, și nici un grup etnic nu este de fapt „pur”. De fapt, toți ne tragem din aceiași strămoși și ne-am amestecat între noi de la bun început.

C: Supremația albilor este de asemenea o minciună care nu se bazează pe nici un fapt real, în afară de grosolana (și fabricata) pseudo-știință a măsurării craniilor, care a fost aplicată în secolul 19.

D: Naționalismul este o minciună sfruntată și elita economică în mod constant face înțelegeri cu elitele economice din alte țări, în urma cărora se îmbogățesc, în timp ce le predică susținătorilor lor, obiști de ură, să considere popoarele din alte țări dușmane, astfel divizând clasele săracilor.

Fluturarea steagului și a iubirii de patrie dau și mai multă putere guvernului, și acest lucru e opusul câștigării unei puteri mai mari tocmai de către popor. E ridicol: naționaliștii cred că vor fi liberi dacă temnicerii lor vorbesc aceeași limbă cu ei și arată la fel.

E: Social-Darwinism-ul — ideea „supraviețuirii celui mai adaptat”, venerată ca sistem politic ca și cum ar fi niște moaște — nu are nici o legătură cu Darwinism-ul științific. De fapt, Darwin nu a folosit niciodată expresia „supraviețuirea celui mai adaptat” și a descoperit că speciile supraviețuiesc adaptându-se la natură, nu ducând războaie una împotriva celeilalte. De fapt, ființele umane risipesc cea mai mare parte a avantajelor pe care le-au obținut în urma evoluției — abilitățile de a comunica unii cu alții și de a gândi creativ — prin conformarea la ierarhiile rigide sociale, care nu au nici o bază naturală.

F: În privința anti-Semitismului, în Evul Mediu, aceiași oameni care îi măcelăreau pe evrei au fost tocmai cei care le-au atribuit lor rolul de a împrumuta bani și de a depinde de ei. În secolul 20, capitaliștii anti-semiți susțin că evreii au făcut parte dintr-o „conspirație internațională bolșevică”, în timp ce anticapitaliștii antisemiți spun că evreii au făcut parte dintr-o conspirație a bancherilor și capitaliștilor. În mod clar, fasciștii doar se folosesc de evrei, pe care-i fac țapi ispășitori de fiecare dată când vor să arunce vina spre altcineva.

Atât de mulți fasciști și neo-naziști nu ar avea cum să creadă în continuare idei atât de stupide și lipsite de fundament, dacă ura lor nu ar servi unui scop important. În mod clar, nu putem lua în serios ideile fasciste, dar trebuie să-i luăm în serios pe fasciști, din cauza tuturor crimelor, violențelor sociale, intimidărilor de care sunt responsabili.

4. Deci, dacă fascismul e folositor, trebuie să întrebăm: cui folosește el? Exemplele anterioare referitoare la anti-semitism pot oferi un indiciu. Fascismul oferă țapi ispășitori. Fascismul încurajează membrii mai săraci ai unui grup dominant (de exemplu, albi săraci sau creștinii săraci) să urască un oricare alt grup, astfel ca inamicul lor real să rămână în siguranță. Oamenii săraci au motive întemeiate să-i urască pe oamenii bogați. Dacă evreii iau partea bogaților (ca parte a unei conspirații internaționale a bancherilor), atunci oamenii săraci îi vor urî pe evrei, și iudaismul, și nu pe oamenii bogați și capitalismul.

Când acest lucru se întâmplă, elitele bogaților pot zâmbi mulțumite și să stea liniștite: sunt la adăpost de furia și mânia celor pe care-i exploatează.

Ura alimentată de fascism ia în colimator și grupurile oprite. Pentru istoria Statelor Unite, aceștia sunt negrii, nativii americani, imigranții din țările latine.

Albi săraci trebuie să participe la exploatarea celor mai de jos clase (în zilele sclaviei, ei adesea ajutau la biciuirea sclavilor). Potrivit mitologiei supremației albilor, toți oamenii albi se presupune că ar fi superiori (inclusiv în termeni de avere și putere). Fascismul îi învață pe albi săraci, lipsiți de putere să arunce vina și să-i urască pe imigranții de culoare (pentru că „sunt sursa criminalității” și „ne fură slujbele”) pentru a nu vedea că inamicii reali, care ar trebui blamați pentru situația lor, sunt cei din clasa conducătoare: elitele bogaților. Această ură produce și o distanțare psihologică care face mai ușor pentru ei să îi oprime pe oamenii de culoare și mai greu pentru clasa muncitoare să se unească. Oamenii albi și bogați, capitaliștii și guvernul elitelor sunt cei care s-au îmbogățit din sclavie, din munca imigranților, și din alte forme de exploatare, dar albi din clasa muncitoare sunt cei cărora elitele le atribuie rolul de a face pe polițistul în societate. Ei obțin puține beneficii materiale, dar se amăgesc singuri cu satisfacția psihologică, închipuindu-și că sunt puternici și superiori și că fac parte dintr-o mitică rasă albă. Bogații albi pot râde în hohote în drumul spre banca prin care i-au transformat pe mulți albi din clasa muncitoare în uneltele lor, atât de ușor, și atât de ieftin.

5. Dacă este corect că elitele sunt beneficiarele fascismului, atunci ar trebui să putem să găsim dovezi ale faptului că elitele susțin fascismul. Și chiar am găsit.

Multe guverne ale Uniunii Europene sponsorizează ideea de „puritate culturală” și de protejare a culturii europene superioare de „poluarea” imigrației, cerând imigranților să treacă teste culturale. Mass-media corporatistă (aflată în proprietatea elitelor) din Uniunea Europeană și din Statele Unite relatează chestiunile legate de imigrație într-un mod care să încurajeze cu siguranță ignoranța și teama.

De exemplu, aproape niciodată ele nu prezintă contextul motivelor care îi fac pe oameni își abandoneze casele lor și să vină în țările europene: corporațiile occidentale și războaiele occidentale le-au distrus acestor oameni casele și viața în țările în care s-au născut.

Aproape niciodată, mass-media occidentale nu menționează faptul că economiile Europei și Statelor Unite s-ar prăbuși fără munca imigranților, nu spun că consumatorii albi depind de munca ieftină și de produsele de import ieftine (fructe, haine, computere, telefoane mobile etc), făcute de imigranți și de țările din care vin aceștia.

Și în Statele Unite, cei din elită acordă un sprijin financiar imens unor grupuri fasciste care sunt considerate respectabile (în special creștinii fundamentalisti). George W. Bush a reușit cu mare succes (la fel ca Reagan) să obțină fonduri guvernamentale pentru finanțarea acestor grupuri. În țări ca Italia, Polonia, Ucraina, și Rusia e la fel de ușor să găsești dovezi care arată că guvernul sau biserica îi finanțează ideologic și material pe cei din grupurile de fasciști. În mod clar, elitele hrănesc teama și ignoranța, care sunt baza fascismului.

6. Ce obțin elitele în schimb în urma finanțării fascismului? Enorm. Uneltele fasciste nu îi dezamăgesc niciodată pe stăpânii lor din rândul claselor conducătoare. Fasciștii ajută ca cei din clasele săracilor să poată fi distrași de la tragerea la răspundere a bogaților pentru problemele pe care aceștia le provoacă (sărăcie, lipsire de drepturi, globalizarea corporatistă). În loc să-i acuze pe bogați, săracii, manipulați de fasciști, dau vina pe țapii ispășitori – pe imigranți.

Revoltele din 2006 din Ungaria oferă un exemplu perfect în acest sens. Oamenii erau atât de furioși din cauza condițiilor oribile în care trăiau, încât au ieșit pe străzi, s-au bătut cu poliția, și au ocupat televiziunea de stat – aceasta nu a fost o revoluție! Mulțimile erau conduse de ideologii fasciste, astfel că, în fața exploatarea capitaliste (înrautățită după ce guvernul de la Budapesta a intrat în Uniunea Europeană), ei au aruncat vina pentru situația lor pe oamenii și mai săraci decât ei – pe imigranți: au atacat o sinagogă, și s-au lăsat vrăjiți de o fantezie a unei istorii idilice a Ungariei, de acum sute de ani, chiar dacă cei mai mulți dintre cei responsabili pentru problemele lor erau tot unguri, ca și ei. Fasciștii divid clasele de jos, clasele săracilor, făcându-i pe aceștia să se lupte între ei, și îi manipulează să se urască și să se îndepărteze unii de alții, ceea ce face ca albilor și creștilor să le fie atât de ușor să oprime și să exploateze și mai mult oameni de culoare, musulmani etc. Astfel, fasciștii protejează elita de o revoluție.

7. Unii fasciști (inșirați de „național-socialismului” lui Hitler) sunt conștient anti-capitaliști, sau așa se cred ei. Acești extremiști sunt de asemenea folositori elitei bogaților, chiar dacă ei adesea urăsc guvernele ale căror unelte se dovedesc a fi de fapt. În primul rând, ei fac ca potențialul unei revoluții anti-capitaliste să fie mai puțin eficient, divizând clasele de jos, ale săracilor, și scot mereu în evidență rasa. Din cauză că ei confundă actuala natură a capitalismului, ajung să sprijine național-capitalismul (cel mult, acest lucru va implica un control mai mare din partea guvernului, similar „socialismului” lui Hitler sau al lui Lenin). În al doilea rând, la fel ca extremiști care pretind că ar fi revoluționari, ei rezervă foarte mult din ura lor pentru comuniști, anti-fasciști și anarhiști. Comuniștii autoritari sunt exact la fel ca alte secte ale fasciștilor cu care sunt în competiție, și, odată ce ajung la putere, ei arată aceeași dorință de a folosi aceleași metode pentru a-și „curăța” sau „purifica” țara.

Fasciștii de dreapta și fasciștii de stânga s-ar putea lupta între ei, dar, în cele din urmă, ei se trezesc pe același teren comun (așa cum am văzut în tratatul dintre Lenin și Austro-Germani, în pactul naziștilor cu sovieticii, și, mai recent, în apariția fasciștilor „național-bolșevici” și în sprijinul acordat de Partidul Communist al Federației Ruse față de xenofobica Mișcare Împotriva Imigrației Ilegale).

Anarhiștii, pe de cealaltă parte, doresc abolirea tuturor puterilor politice, și din acest motiv ei reprezintă o amenințare la adresa elitei, cu care ei nu fac compromisuri.

Nu e nici o coincidență că fasciștii nu fac nici un compromis în atacurile lor asupra anarhiștilor. Fasciștii au atacat și chiar au asasinat anarhiști în toată Europa și în Statele Unite. În unele părți ale Europei de Est, anarhiștii cu greu pot organiza un concert de strângere de fonduri, din cauză că vor fi atacați cu siguranță de fasciști.

În acest fel, fasciștii acționează ca o forță para-militară a Statului.

În Statele Unite, FBI (poliția federală) a infiltrat de multă vreme KKK și alte grupuri ale supremației albilor, folosindu-le pentru a-i ataca pe radicalii de culoare, cum s-a întâmplat în Masacrul de la Greensboro. În Italia, în timpul „Strategiei Tensiunii” din anii '70, serviciile secrete au folosit grupuri fasciste pentru a-i asasina pe stângiști sau pentru a bombarda zonele aglomerate ca să poată da vina ulterior pe Brigăzile Roșii. În Moscova, în 2006, neo-naziștii s-au luptat cot la cot cu poliția pentru a ataca parada homosexualilor.

8. Dincolo de faptul că oferă acest serviciu constant, fasciștii sunt unelte folositoare ale Statului pentru că elita și burghezia pot folosi o revoltă fascistă pentru a se salva pe ele însele de o revoluție adevărată a claselor de jos, sărace.

Deși fascismul ar putea duce la răsturnarea unui anume guvern, guvernul e doar o unealtă a elitelor. După ce în Italia marii proprietari de pământ, șefii bisericii și proprietarii de fabrici au văzut că au dus-o atât de bine sub Mussolini, burghezii de peste tot și-au dat seama că fascismul ar putea să-i scape de o revoluție.

Realizarea acestui fapt a făcut ca elita din Spania să sprijine lovitura de stat fascistă a lui Franco, pentru ca bogații să se poată salva de mișcarea anarhistă care creșterea tot mai mult.

9. Fascismul nu este nici anti-autoritar, nici anti-capitalist, deci elita capitalistă va fi protejată de fascism. Chiar fasciștii care sunt împotriva bogaților și împotriva globalizării, care își imaginează că sunt anticapitaliști „național-socialiști”, pun naționalismul lor pe primul loc – adică ei vor putea fi cu ușurință controlați de capitaliștii care se vor folosi de ei făcând apel la naționalitatea lor.

Ei s-au lipsit pe ei înșiși de arma solidarității, rupându-se de oamenii din alte națiuni. Guvernele naționaliste, care au câștigat sprijinul fasciștilor, mențin inegalitățile capitaliste și continuă să faciliteze globalizarea – tot ce au de făcut e să distragă atenția tuturor de la aceleași vechi probleme, fluturând steagul național și lansând un război împotriva unei țări mai slabe, sau dând vina pe vreo minoritate.

Dar, problemele sărăciei și ale lipsei de putere rămân. Astfel, fasciștii, care își imaginează că „apără națiunea” sau că „își fac poporul mai puternic”, în realitate nu fac decât să lingă bocancii bogaților.

Cer să fie mai puternic controlați de liderii de aceeași naționalitate cu ei, jură orbește credință steagului unei elite care se complăce în prejudecățile lor mărunte, și se asigură că exploatarea lor și lipsa lor de putere reală vor continua.

10. Mulți fasciști (în special neo-naziști) își bazează criticile asupra problemelor sociale pe rasă. Dar este important să înțelegem că, în termeni științifici, rasa nu există de fapt.

Unii oameni au o culoare a pielii mai deschisă decât alții, alții o au mai închisă, dar nu există linii de demarcație clare, și toată lumea are o moștenire amestecată. În termeni de genetică, există o mult mai mare diversitate în interiorul unei singure „rase” decât există vreo diferență între media diferitelor rase (de exemplu, genele voastre ar putea fi mai apropiate de ale cuiva din altă rasă decât de ale unei persoane considerată de aceeași rasă cu voi). Rasa e o invenție socială. Conceptul nu a existat până când Europa nu a intrat în faza sa colonială. Odată ce au început să ia africani în sclavie, să-i colonizeze pe asiatici, și să-i extermine pe nativii americani, elitele europene au început să vorbească în termeni de rasă pentru a se distinge pe ei înșiși (de victimele lor), și pentru a prosti clasele sărace din Europa să accepte să joace rolul polițistului, și să coopereze în exploatarea celor mai asupriți și persecutați.

În primele colonii americane, clasa conducătoare a trebuit să impună imediat legi ca albi să nu se căsătorească cu africanii sau să trăiască alături de indienii americani, din cauză că, de multe ori, clasele sărace ale celor veniți din Europa se uneau cu oamenii care fuseseră colonizați și organizau rebeliuni, sau fugeau de pe plantații pentru a trăi alături de ei (întrucât în acele societăți ale indienilor nativi găseau mai multă libertate).

11. Capitalismul și Statul mereu vor produce resentimente și rebeliuni. Oamenii nu vor să fie nici controlați, nici exploatați. Rasismul și autoritarismul statului va provoca unele nemulțumiri pentru a putea învinovăți țapii ispășitori și pentru a se agăța de ideile fasciste ale rebeliunii. Propaganda directă de către stat asigură creșterea fascismului în rândul săracilor. Astfel, atâta timp cât statul există, fascismul e inevitabil. Cei care se opun fascismului trebuie să susțină o revoluție anti-autoritară.

(Revoluția autoritară nu e răspunsul, pentru că statul e o unealtă a dominației, și chiar dacă statul va fi luat din mâinile unei anumite clase capitaliste, va ajunge în schimb în mâinile unei clase, a unei noi elite, similară cu cea veche. Și, la urma urmei, revoluției stângii autoritare a adus la putere guverne ca cele ale URSS, care au fost similare statelor fasciste în foarte multe feluri). Dar, dacă există o mișcare fascistă puternică, revoluția devine dificilă sau imposibilă, din cauza abilității fasciștilor de a diviza clasele sărace și de a-i ataca pe revoluționari.

12. Astfel, cei care se opun fascismului trebuie să atace guvernul și capitalismul pentru că acestea sunt cauzele, în timp ce tratează fascismul ca pe un simptom agresiv și distrugător. Anti-fasciștii care nu critică nici capitalismul, nici statul duc o luptă pierdută din start, pentru că ei confundă cauza cu efectul.

Fasciștii nu apar din senin, de nicăieri. Ei sunt încurajați de către Stat, și se hrănesc din ura care este produsă de capitalism. Fascismul nu poate fi învins prin simpla bătaie a fasciștilor (deși pe termen scurt auto-apărarea este cu siguranță necesară).

La urma urmei, fasciștii adesea recrutează din rândul populației sărace, care ar putea, de fapt, să susțină o adevărată revoluție anti-capitalistă, dar ar fi educată să lase în urmă xenofobia și rasismul.

13. Așadar, pentru a învinge fascismul e nevoie să generăm o mișcare anti-capitalistă, care este în același timp și anti-autoritară. Și o astfel de mișcare e nevoie să aparțină tuturor popoarelor de toate culorile și din toate națiunile, și să fie capabilă de solidaritate internațională. Dar, renunțarea la diviziunile naționale/etnice ale fasciștilor nu înseamnă să ignorăm oricare diviziuni asemănătoare care există în societate. Tocmai liberalii sunt cei care, față de rasism, adoptă poziția ipocrită „să fim orbi la culoare”. Nu există diferențe inerente între oamenii care au o culoare a pielii diferită – în acest sens suntem toți egali. Dar există diferențe între culturile și istoriile noastre.

Contează enorm dacă societatea te-a tratat pe tine și pe strămoșii tăi ca pe niște ființe sub-umane. Sistemele de privilegii și de opresiune continuă să ne separe, chiar și când avem intenții bune. Adesea anti-fasciștii albi ignoră aceste diviziuni și se fac pe ei înșiși incapabili să acționeze împreună cu oamenii de culoare pentru că se agață încă de privilegiile lor sau refuză să vadă adevăratele diferențe între nevoi, diferențele istorice și diferențele consecințelor acțiunilor (de exemplu, cât de brutal poliția va reacționa față de oameni care au o culoare a pielii diferită). Acesta este unul dintre motivele pentru care mișcările „anti-fasciste” din toată Europa și din Statele Unite sunt aproape în totalitatea lor formate din albi, excluzându-i efectiv pe oamenii de altă culoare sau pe imigranți.

Înfrângerea supremației albe este la fel de importantă ca și înfrângerea capitalismului, și a fi „orb la culoare” până acolo încât să vezi doar economia este un mod prin care oamenii albi divid mișcarea (mulți oameni de culoare nu vor dori să acționeze împreună cu albi care minimizează problemele provocate de supremația albilor, și care sunt foarte răspândite).

Albii trebuie să își găsească și ei motivele pentru a lupta împotriva alienării și împotriva sistemului care îi lipsește pe oameni de putere, și care e promovat de supremația albilor. În loc să-l ignore, văzând cum acest lucru dăunează și limitează propriile lor identități, ei pot deveni aliați mai buni ai oamenilor de culoare, care în mod evident au mai mult de suferit de pe urma rasismului.

Înfrângerea segregării, care în mod ironic e o năpastă pentru antifasciști, nu se reduce la simpla invitare de către albi antifasciști a activiștilor imigranți și a oamenilor de culoare în mișcarea lor. Dimpotrivă, înseamnă că antifasciștii albi au nevoie să înțeleagă cum pot fi aliați mai buni cu cei care suferă din cauza fascismului cel mai direct; și înseamnă și că trebuie mai degrabă să-și asume responsabilitatea, și nu să se delimiteze de ei de acei albi care au fost induși în eroare și au devenit baza fasciștilor, și să-i educe.

Astfel, pașii imediați către construirea unei mișcări capabile să distrugă fascismul de la rădăcină și de la sursă sa sunt înțelegerea modului în care societatea alimentează fascismul și învățarea modalităților prin care acest proces poate fi blocat; înțelegerea modului diferit în care oamenii privilegiați și cei asupriți trăiesc fascismul și cum îi opun rezistență, și construirea de punți de comunicare și de înțelegere între acești oameni în spiritul ajutorului reciproc; și direcționarea furiei oamenilor, abuzați zilnic de

exploatare și de autoritate, departe de țapii ispășitori și spre cei care sunt de fapt responsabili de suferințele lor: capitalismul și statul.

Biblioteca Anarhistă

Peter Gelderloos
Fasciștii sunt uneltele statului
2007

Preluat la 16.12.2022 de la <https://iasromania.wordpress.com/>

ro.theanarchistlibrary.org